

Radnai István

fohász fagypontok közelében

mi harcolunk csillagok a fényes égen
béke mondanák ha hinném
szavak robbannak s minden napszak
hazudtak és újra hazudnak

csillagok a fényes égen imátok megsegítsen
annyit gyászoltunk gyárszolunk ma is
nem lehet hogy hiába minden
két vírus bomlaszt változtatja arcát

most nem tankokon jön a szabadság
baráti belövések a vakolat alatt
most a bőrünk alá férkőznek
lassú tűzzel ahogy a templomok

gótikus ívei is porig égnek

csillagaink a fényes égen
mennyi tehetség trónod körül állnak
most hiába lőnének vissza
a nyugati béketábor nyirkos kezével

nyúl utánunk

hulló csillagokat nézünk a földről
hullanak ránk az átkok
míg a vírus a legjobbakat az omló házból
és a nyugati szél tetőket bont

égő szavakkal

csillagok alatt várjuk az égi bírót
hazudtolja meg a földi igazságot
kelepcében vagyunk újra
földi javakat osztanak a gyilkosoknak

csillagok ti láttátok hát elmondjátok
a gyilkosaitoknak hol élnek unokái
hol élnek villákban a parázs hazugságok
uram vigyázz ránk lángra ne lobbantsd

csillagok hunynak a téli éjszakában
ha tavaszra fordul a fényes égbolt
szemeteket tartsátok rajtunk
ne hűtlenül összekacsintva

hiszen tudjátok az ég mögött vöröslik
készülődik minden béketábor
nyugatról üzennek szélkakassal
nem volt elég a keleti átok

boszorkányszombat

ötvenhat csonka törzs a vízparton
valaki elorozná mint a vizet
sziget-magyar áll csodálkozik
még mindig még mindig még mindig

csonka törzs a parton korhad
jön újabb vihar mindig újabb ugyanonnan
ötvenhat már csak emlék volna
és a lovasroham a gumilövedék

maradék szemekkel láss magyar
ötvenhat a parton korhad
derékba tört óriás szikla peremén is
a szakadék felett s ha nem vigyázol

ha nem vigyázol mit és merre lépsz
korhad ötvenhat emlékét lopják
korhad törzs maradsz sarjadat
a tegnap felhői eltakarják

a nap szeme betapasztva